

ŠKOLÁČEK

4. číslo 2021/22

UVNITŘ

PRÁCE ZE
TŘÍD 2

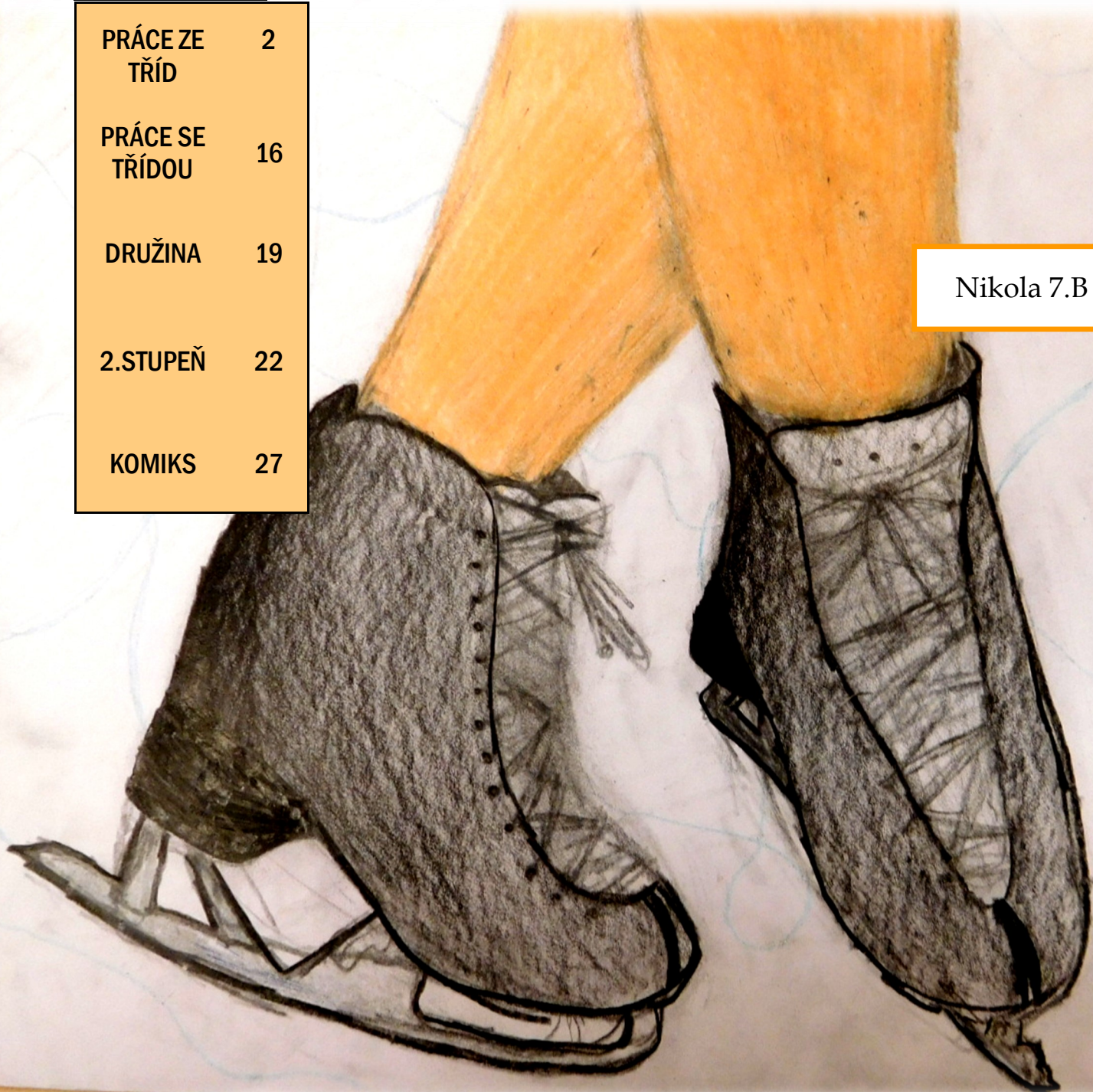
PRÁCE SE
TŘÍDOU 16

DRUŽINA 19

2.STUPEŇ 22

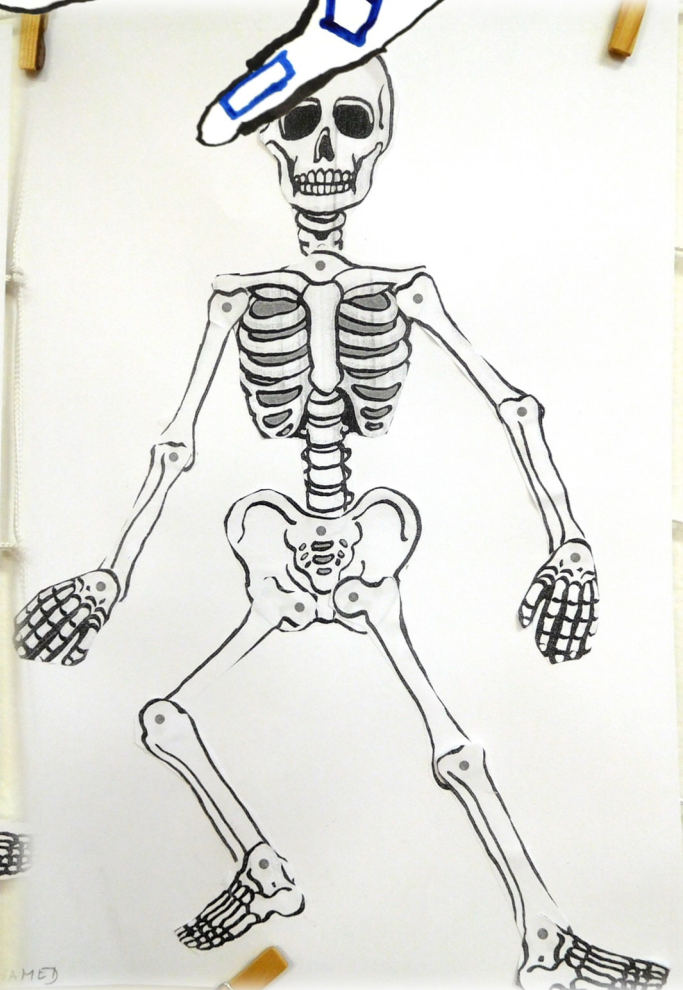
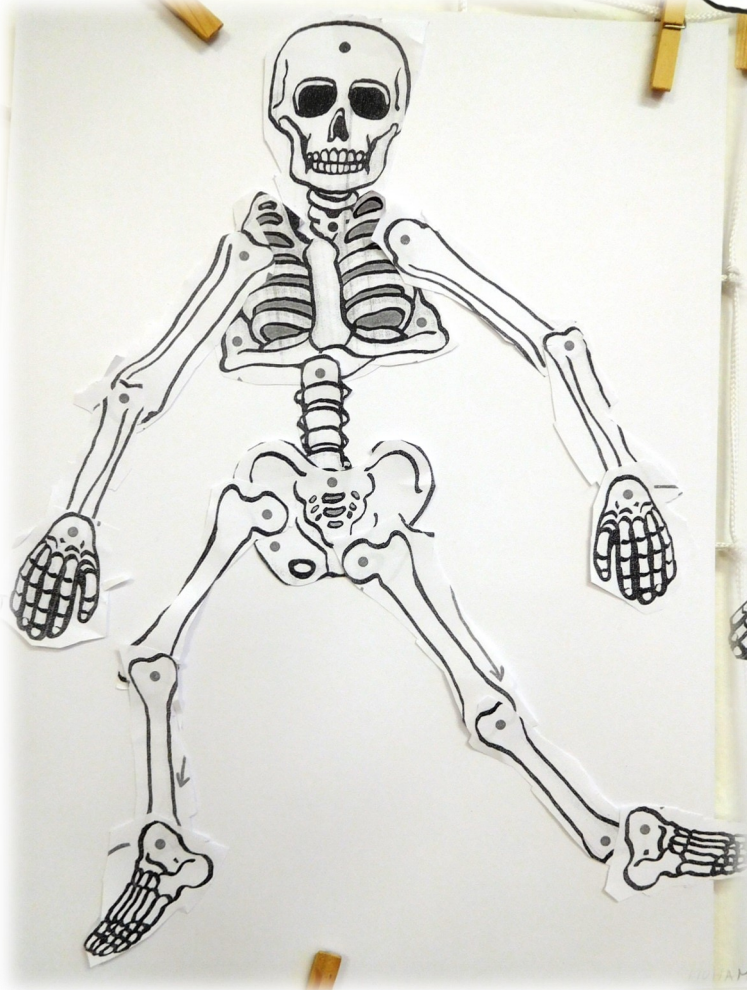
KOMIKS 27

Nikola 7.B

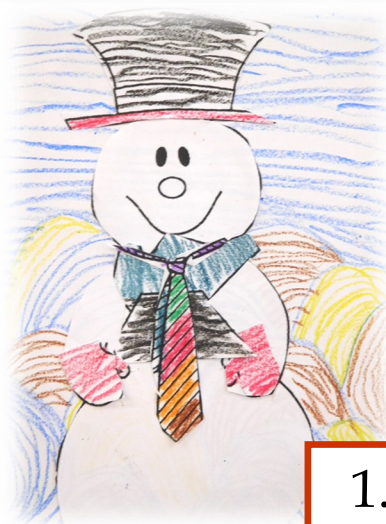
přípravka

1.ročník

1.B

1.C

1.C

2.ročník

V době, kdy řada učitelek bojuje se zákeřnou nemocí covid -19, měla jsem příležitost suplovat v jedné ze tříd na naší škole. Jednalo se o hodinu anglického jazyka ve třídě 2. A. Spolupráce dětí byla úžasná. Nadšení a zájem o učivo, zpívaly, tančily, samostatně otáčely listy v učebnici, stačilo jen naznačit a ani to kolikrát nebylo potřeba...no, zkrátka opět jsem okusila práci takovou, pro kterou jsem toto povolání chtěla vykonávat. Nebyla jsem v roli policisty, soudce, vyšetřovatele, zdravotní sestry, revizora, ale opět jen pedagogem, vychovatelem, hercem, pomocníkem, manažerem, organizátorem, tvůrcem a režisérem. Pro tuto práci jsme tady. Žáci by si měli vážit

toho, že tu jsme pro ně. Mají možnost se vzdělávat a něčemu se naučit. Však už také zažili situaci, kdy tomu tak nebylo a byli odkázáni jen na monitory. Pokud se ale někdo nechce učit, tak na to znám citát od neznámého autora:

„Učitel ti může otevřít dveře, ale vstoupit do nich musíš ty sám.“

Zdroj: <https://citaty.net/citaty-o-skole/>

2.B

3.ročník

3.B

4.ročník

4.C

MÍŠA VÁS ZVE
NA

HOLČIČÍ
PÁRTY

4.C

MÍSTO KONÁNÍ: DETSKÝ PARK V GLOBUSU

DATA: 23.6.2022 VE 1400 DO 1800

ODĚV: PROTI SKLUZOVÉ PONOŽKY LEGÍNY A TRIKO

PROGRAM: TANCOVÁNÍ

HRY

OBČERSTVENÍ

DÁREK ZADARMO

PŘIJĎTE

4.A

5.ročník

Vzpomínky na rok 1989 tak, jak na něj vzpomínají rodiče našich žáků z 5.B:

To byl rok „89“

Ani se mi nechce věřit, že od této události uplynulo 33 let. Před tímto rokem v l á d l a v Československu jediná strana - komunistická. Lidé se nemohli svobodně vyjadřovat, vycestovat mimo hranice Československa. Vše podléhalo přísným kontrolám. Změna nastala až v roce 1989. Lidem došla trpělivost. Chtěli svobodu. Začali se bouřit a protestovat. Ve větších městech se pořádaly demonstrace. Nejvíce jich bylo v Praze.

A jak se na rok „89“ dívají moji rodiče? Zeptala jsem se jich, co si o tom myslí a jestli si z té doby něco pamatují. Mamince

v roce „89“ bylo 7 let a chodila do 2. třídy. Rok „89“ vůbec nevnímala a nevěděla, co se dělo. A jelikož bydlela na vesnici, tak se tam o tom moc nemluvílo. Bylo to vše ve větším klidu než ve městech. Vybavuje si, že místo paní učitelko říkala soudružko učitelko a že na stěně visel obraz prezidenta Gustava Husáka. Po „89“ najednou začala říkat paní učitelko a na zdi visel obraz nového prezidenta Václava Havla. To tatínek se rozpovídal trochu víc. Bylo mu 28 let. Měl po vysoké škole a pracoval. Vzpomíná, jak se o tom všude mluvilo a psalo v novinách. Po celé Praze se pořádaly demonstrace. On jako zaměstnanec ve státní oblasti samozřejmě nesměl. Propustili by ho z práce a měl by problémy s tehdejší veřejnou bezpečností.

Dnes je to policie. Ani jeho rodiče nevěděli, že se účastní těchto demonstrací. Jeho tatínek byl plukovník a měl by z toho také problémy. Dokonce se prý jednou sešli na Václavském náměstí a protestovali proti komunistickému režimu. Přijely tam veliké cisterny s vodou a začaly na všechny stříkat a rozhánět je.

Rok 1989 se stal důležitým rokem v historii Československa. Byl svržen komunistický režim a konečně byla svoboda. Mohli jsme říct svůj názor, volit z více politických stran a konečně byla možnost podívat se k našim sousedům za hranice. Od našich babiček a dědečků občas slyšíme hlášku „Zlatí komunisti“! Každá doba přináší něco dobré a něco zlé.

89 rok byl jako každý jiný. V obchodech si pamatuji hlavně kompoty a žádná velká pestrost ostatních potravin, minimum ovoce a zelenina hlavně kořenová. Podobně dietní to bylo s televizí a jejími dvěma programy. Jediný zajímavý obchod, kde bylo něco k vidění, byla Kotva. Víc pater a aspoň náznak pestrosti zboží. Existovala i síť obchodů jménem Tuzex, kde se ve výloze šlo kochat oblečením, elektronikou, hračkami ze zahraničí. Těch bylo málo, cesta k nim daleká a stejně jsme si tam, bez speciální měny zvané bony, nemohli nic koupit.

Týden před 17. listopadem jsme byli se třídou na zájezdu v Berlíně. Viděli jsme fronty aut do Západního Berlína. Bylo to něco nového. Už v předchozích týdnech se ve zprávách tu a tam objevily informace o různých pokusech východních Němců o emigraci

na "západ", přes Maďarsko, Slovensko, Česko. Snažili se v houfech dostat i na zahraniční ambasády. Pořád jsme to ale nevnímali jako něco zásadního, bylo to jen zvláštní a jiné.

Týden na to proběhl 17. listopad. Byl snad čtvrtek nebo pátek, vím to proto, že jsme víkendy trávili na chatě a že jsme tam v televizních novinách zaznamenali cosi o manifestaci, nepokojích v centru Prahy. Zpráva byla krátká a víkend proběhl jako všechny ostatní. Neměli jsme ani tušení, že se děje něco důležitého či zásadního. V té době neexistoval internet, ani mobilní telefony, proto se informace šířily pomaleji, což vládnoucí Komunistické straně Československa vyhovovalo.

V pondělí jsme tedy šli do školy a stále jsme nic nevěděli. Nepamatuji se

ani, že by se něco o demonstraci psalo v raních novinách. Po škole jsem se rozhodl doprovodit spolužáka na kroužek, který měl poblíž Václavského náměstí. Vystoupili jsme z metra a zažili šok. Celý Václavák byl plný lidí. Hlava na hlavě. Náměstí burácelo. Netušili jsme, co se děje. Na soše Václava byli mladí lidé, dokonce i děti, a křičeli "Svobodu, svobodu!". Necháпали jsme, co to znamená, ani proč to křičí. V hlavě se mi vybavuje především ten velký hluk.

Druhý den s námi naši učitelé na škole mluvili o tom, co se děje. Většinou obecně, jeden profesor se dokonce odvážil zmínit jakéhosi Václava Havla jako člověka v pozadí současných událostí. Následující dny se méně učilo a více diskutovalo,

byl volnější režim. Někdy se škola domluvila, že půjde demonstrovat na Václavák. Lidé si připínali trikolóry, špendlíky se třemi pentlemi a logem nového hnutí Občanské fórum. Během dalších týdnů se škola snažila vrátit se do studijního režimu. Probíhající události jsme hltali v novinách a v televizi, ohromnou rychlostí vznikly nové noviny, které prodávali kameloti v pasážích stanic metra. Jednou jsme šli na Letnou na ohromnou demonstraci, kde byli statisíce lidí. Zbytek roku jsme hlavně hltali zprávy, ve skutečnosti jsme netušili, co nás čeká a jak to všechno dopadne. Pocitově to byla nejistota, chaos, vzrušení z toho, že patrně procházíme historickým milníkem.

Rok 1989

Mamce bylo 10 let a zrovna chodila do 5. třídy na II. stupeň základ-

ní školy. Na základní školu chodila pouze 8 let. Říkala mi, že ve škole musela říkat místo „soudružko učitelko“ najednou „paní učitelko“. Učila se povinně ruský jazyk. Tisíce lidí z celé republiky jezdily demonstrovat do Prahy proti komunistickému režimu, cinkali klíči a volali „Máme holé ruce“. Jednou z hlavních postav byl Václav Havel, pozdější prezident.

Babička říkala, že dalším symbolem svobody a sametové revoluce se stala Marta Kubišová, která na Václavském náměstí plném demonstrujících lidí zpívala píseň Modlitbu pro Martu. Tato písnička se stala symbolem sametové revoluce. Nosila s dědou připnutou trikolóru, stuhu státních barev jako souhlas s převratem. Děda doplnil, že policisté rozháněli demonstranty vodními děly. Táta říkal, že na Národní třídě je památ-

ník Sametové revoluce 17. listopadu 1989 boje za svobodu a demokracii a nejednou ho při oslavách státního svátku jako policista hlídal.

Všichni se shodují, že 17. listopad roku 1989 přinesl velkou politickou a společenskou změnu.

práce se třídou

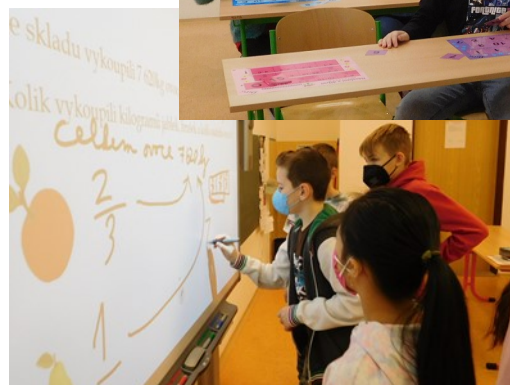
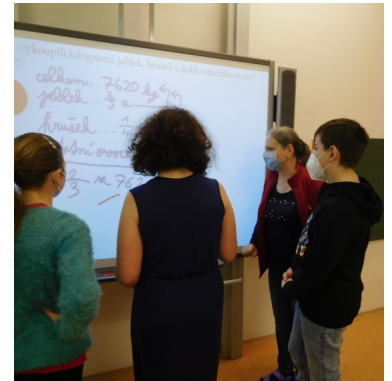
Kačka, Naty, Sofie, Dominik P.5.B

Bylo mrazivé úterý a já jsem právě došla do třídy a připravila se na vyučování. Hodina začala.

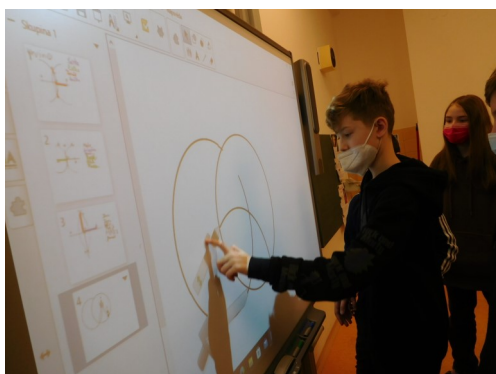
V interaktivní učebně jsme se nedokázali rozdělit do skupinek, a tak to za nás vykonal chytrý počítač. Paní učitelka třídní spolu s jinou paní učitelkou nám vysvětlily, co budeme dělat. Pracovali jsme ve skupinkách na různých stanovištích. Jedna skupina řešila slovní úlohy na interaktivní tabuli za asistence naší paní učitelky, druhá si procvičovala příklady na dělení dvojciferným číslem. Nebyla na to sama, ku pomoci jim byla druhá paní učitelka. Třetí hlouček žáků si procvičoval příklady na násobení. Na krásně barevných kartičkách byly příklady a my k nim přiřazovali výsledky. Kontrolou nám bylo na konci hry otočení kartiček. Z druhé strany na nás čekala vždy nějaká věta. Po 10 minutách

jsme se přesunuli na další stanoviště. Vyzkoušeli jsme si všechno.

Ke konci vyučování jsme hodinu zhodnotili. Zavřeli jsme oči a ukázali zvednutím ruky, jak se nám dnes pracovalo. Já jsem dala ruku nahoru, protože hodina byla super.

Příjemnou hodinu v tandemu zažila i 5.C. Tentokrát se jednalo o hodinu geometrie. Děti byly nadšeny. Důkazem je zhodnocení hodiny. Výška ruky je projevem největší spokojenosti.

Roses are red, violets are blue, Valentine's Day are blue

Výuka v tandemu.
Tentokrát v hodině
angličtiny.

družina

2. stupeň

Monika 9.A

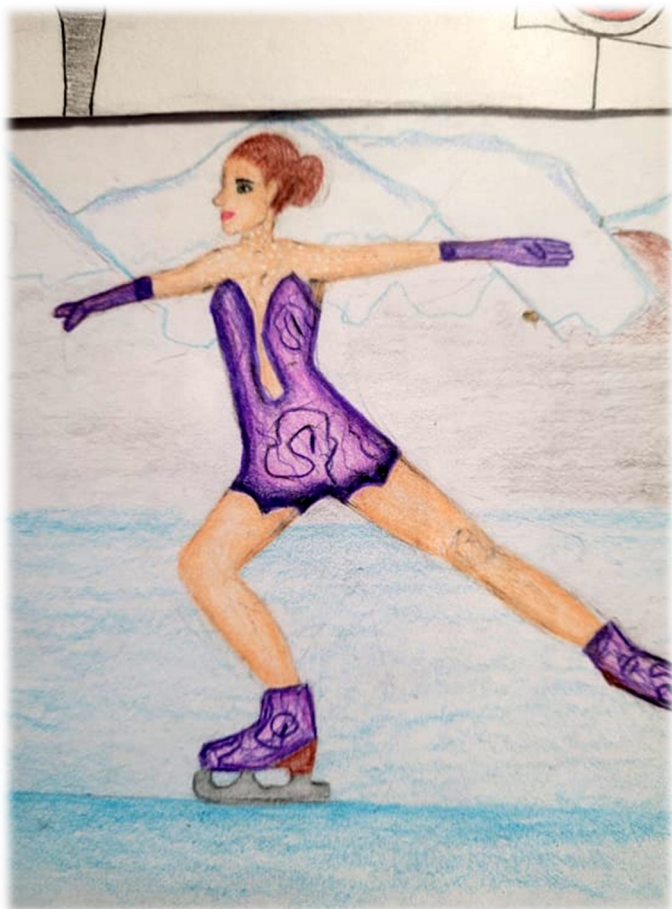
Dane 9.A

Soňa 9.A

Niky 7.A

Sofie 8.A

Alina 7.B

Leden

Šimon Lender, 6.B

Na vrcholcích hor – kopců se vztyčuje oranžový kostel a je pokryt sněhovými peřinkami. Pod kopci už léta stojí malá vesnička. Kousek u ní je malý rybníček a nechybí tam ani malá vrbička.

V tuto chvíli je zima a děti se radují: staví sněhuláky, kreslí, sáňkují a hlavně se koulují. V chatičkách sedí rodiče a babičky u krbu pletou šály. Lidé z vesničky dávají ptáčkům zrní a na stromy věší lojové koule.

Všichni se mají rádi a pomáhají si. Venku často mrzne, takže se schovávají ve vyteplených chatičkách a pijí kakao, hrají deskové hry anebo si čtou. Všechny chatičky jsou zasněžené. Jsou tam různě barevné omítky a na kostele zvoní zvon. Tato krajina je velice krásná.

Gábi 8.A

Viola 7.B

Dopis královně

Dopis, který posílali žáci 2.stupně samotné britské královně:

Yovre Majesty

- I'm writing to you because i love you're country and i would definitely like to move there.
I like to speak English because i find it very much melodic and beautiful sounding.
Your traditions are absolutely fascinatings to me and i think they are very interesting.
- I'm from Czech Republic. Also an interesting coun
whit a lots of traditions, but it bothers me that
our country is greatly influenced by Russia and
also by communism.
- My dream is to move to Britain and to meet yo
even though it is probably impossible, because
iam not even you're citizen.

- I'm not sure if you, as a queen, would like to know anything about me, but here are some facts that are interesting about me

- I love to read a books in my free time
- I play volleyball whenever I can
- I also like to travel

- Another very interesting thing about our country is that our general (Karel Janoušek) served in your air force my majesty. His story is very tragic because when he returned from Great Britain he was arrested by communists and they deprived him of all his ranks. He was even threatened by death penalty!

Fortunately this didn't happen

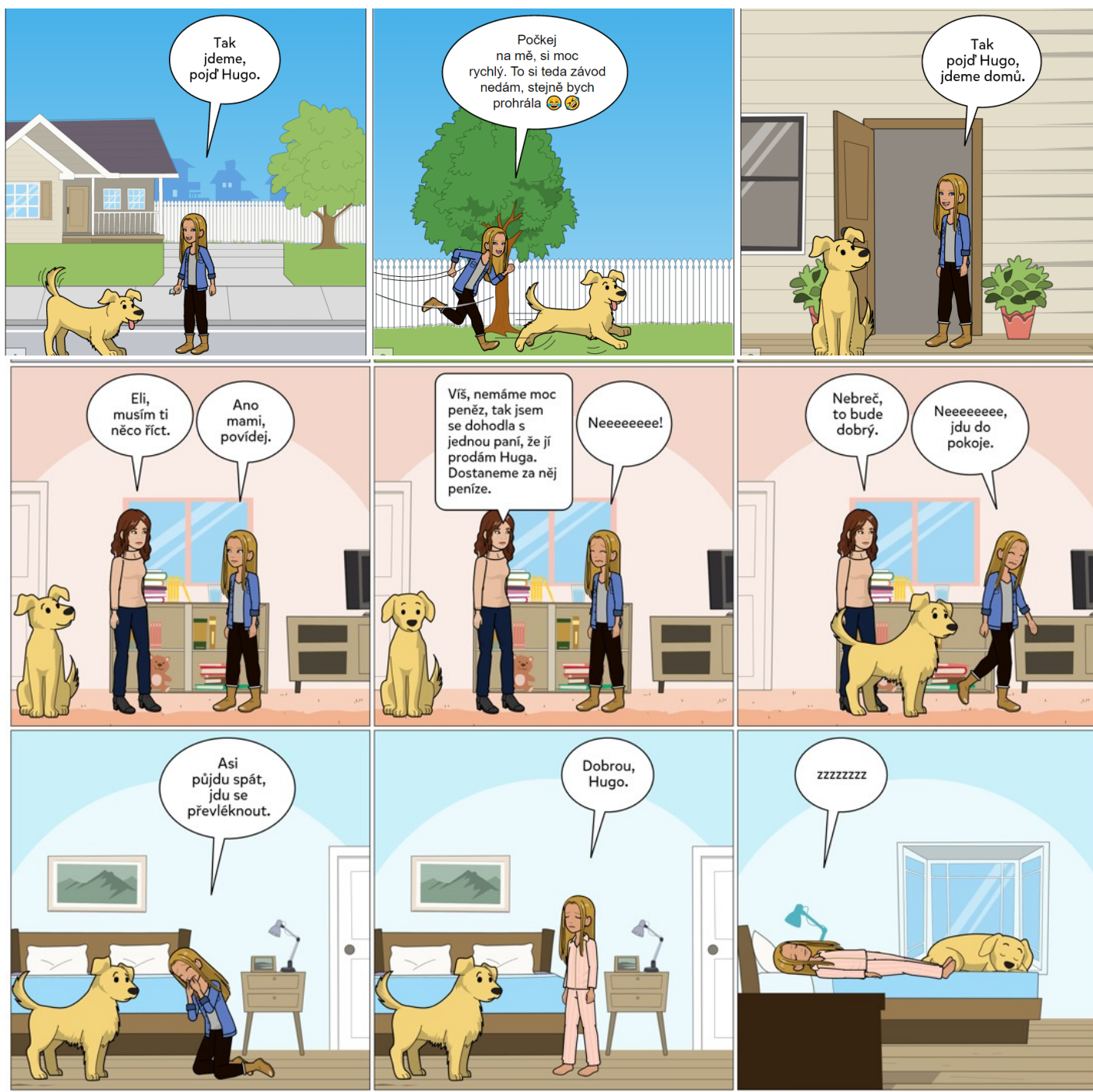
Another thing is that our school is named after him.

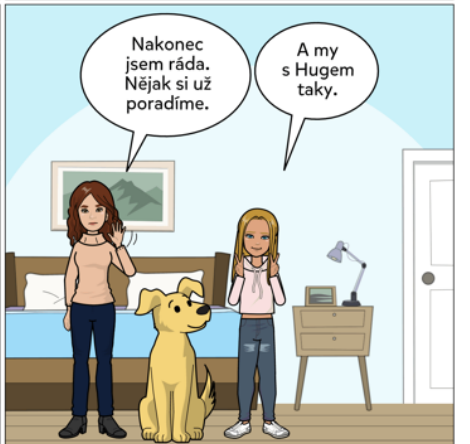
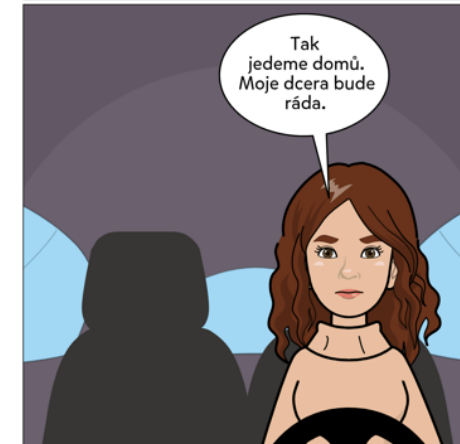
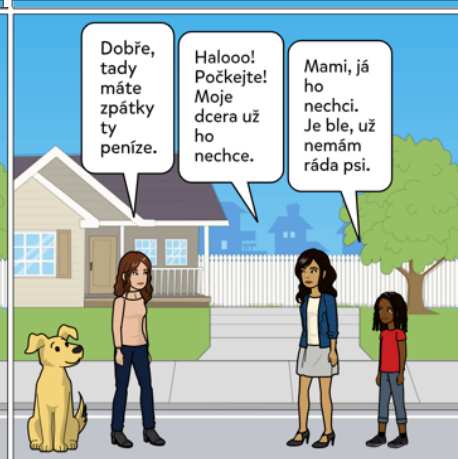
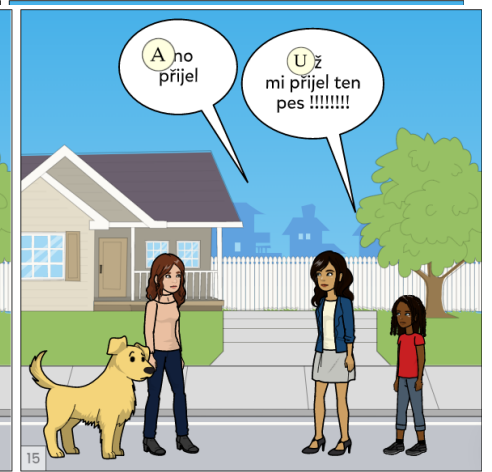
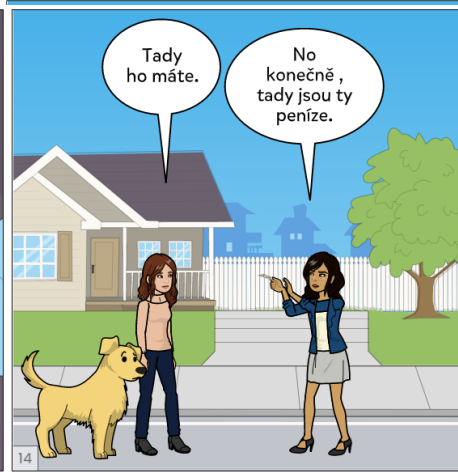
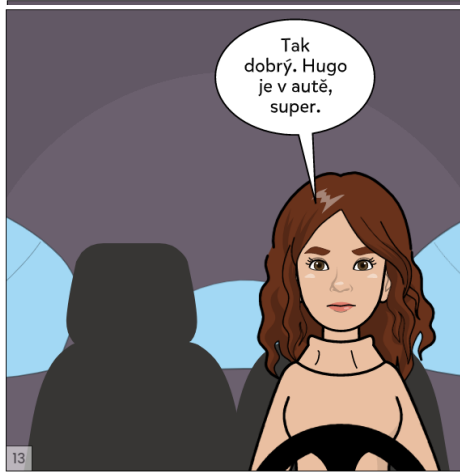
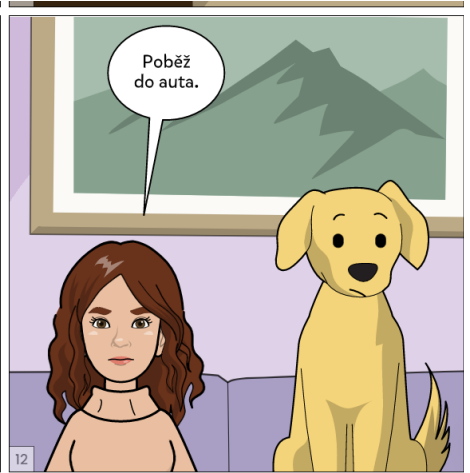
Sincerely Ondřej Mrázek.

komiks

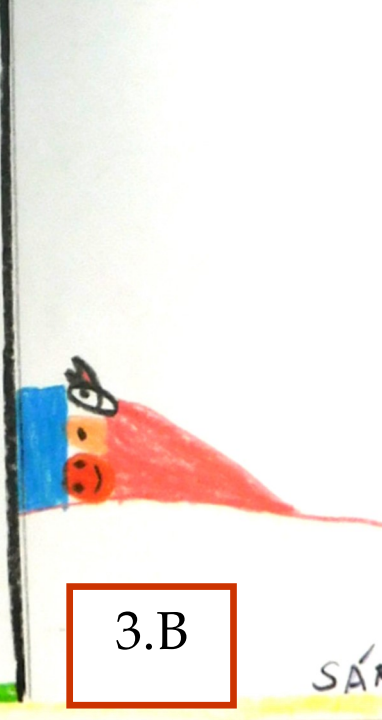
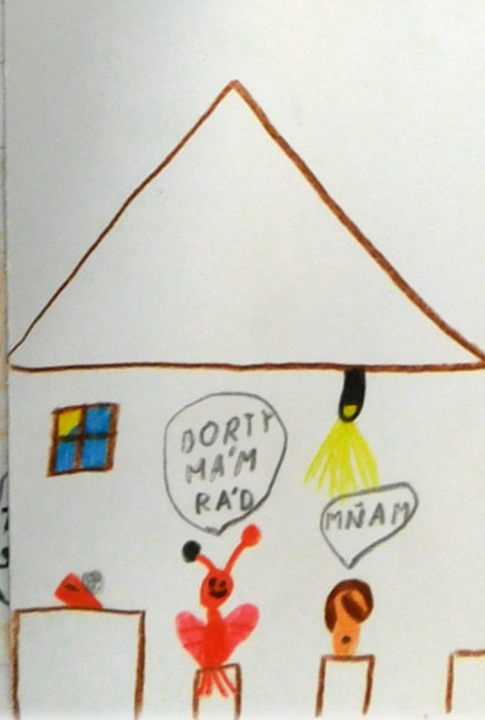
KDYŽ CHYBÍ PENÍŽE - Eliška 5.B

O ZVÍŘÁTKÁCH

O HODINU POZDĚJI

3.B

SÁRA

3.B

3.B

Po přečtení a poslechu písničky od Jiřího Suchého „Jo to jsem ještě žil“ si měli žáci 5.B napsat svoje pocity. **PROČ VÁLKU NE!**

smutek po ztrátě blízkých
nemůžeme chodit do kroužků
padlé domy
nic se nedá sehnat
nikdo nevyhraje
uschlé květiny
všechno bude zničené
hlad
strach vycházet
zničené památky
lidé jsou bez domova

padne mnoho lidí
nikdo nikomu nevěří
hodně lidí umře
všude samé díry
zničené věci
bez tatínků

A co vy? Co si myslíte? Proč by neměla být válka?